

Dosarul nr. 2ra-198/19

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud: C. Albu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secieru)

ÎNCHEIERE

06 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Victor Ciubuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Ciubuc împotriva lui Alexandr Vernigora cu privire la încasarea cheltuielilor de întreținere și înmormântare,

împotriva deciziei din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Victor Ciubuc și a fost menținută hotărârea din 22 decembrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a t ă:

La data de 25 noiembrie 2015 reclamantul Victor Ciubuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Vernigora cu privire la încasarea cheltuielilor de întreținere și înmormântare a Liubei Vernigora.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în anul 1991 s-a stabilit cu traiul cu familia sa în sat. Bardar, rl. Ialoveni, unde s-a împrietenit cu Liuba Vernigora.

A susținut că, în anul 1997, Liuba Vernigora a atins plafonul de pensionare, însă starea ei de sănătate era precară, care s-a agravat în anul 2000.

A specificat că, Liuba Vernigora nu avea alături de ea nici o persoană care să o îngrijească, deși avea un fiu - Alexandr Vernigora, născut în anul xxxxx, care era plecat în Federația Rusă și nu își vizita-se mama de foarte mult timp.

A afirmat că, în perioada anilor 2000-2007, a încercat să-l găsească pe Alexandr Vernigora pentru a-i comunica despre starea de sănătate a mamei sale, însă fără careva rezultat.

A precizat că, dat fiind faptul că Liuba Vernigora avea o pensie mică și surse financiare reduse, l-a rugat să o întrețină, iar el a fost de acord cu acest fapt.

A menționat că, în anul 2007, starea de sănătate a Liubei Vernigora s-a agravat și mai mult, fiind în imposibilitate de a se deplasa, astfel că toate costurile de întreținere pe parcursul a 20 de ani au fost suportate de el, cheltuieli pe care le estimează la suma de 100000 de lei.

A relatat că, la data de xxxxx, Liuba Vernigora, născută la data de xxxxx a decedat, iar cheltuielile pentru înmormântare în sumă de 50000 de lei au fost suportate de el.

A solicitat încasarea de la Alexandr Vernigora în beneficiul său a cheltuielilor pentru întreținerea și îngrijirea mamei acestuia Liuba Vernigora pentru o perioadă de 20 de ani în sumă de 100000 lei și a cheltuielilor de înmormântare în sumă de 50000 de lei.

Prin hotărârea din 22 decembrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, acțiunea depusă de Victor Ciubuc, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Victor Ciubuc și a fost menținută hotărârea din 22 decembrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a reținut că fiind întemeiată concluzia primei instanțe de a respinge argumentele apelantului și a martorilor audiați referitor la faptul că, Liuba Vernigora a fost întreținută de ultimul timp de 20 de ani, suportând cheltuieli în sumă de 100000 de lei, deoarece sunt declarative.

Or, potrivit hotărârii irevocabile din 13 februarie 2013 a Judecătoriei Ialoveni, s-a stabilit că Liuba Vernigora era ocazional ajutată de Victor Ciubuc, aceasta avea capacitatea de a se întreține de sine stătător, mai mult, pentru ajutorul acordat, prin contractul de donație autentificat notarial la data de 4 martie 2009, Liuba Vernigora a donat Linei Ciubuc, fiicei apelantului, terenul agricol nr. cadastral xxxxx situat în sat. Bardar, rl. Ialoveni.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți a relevat că apelantul Victor Ciubuc nu a prezentat probe întru dovedirea cerințelor înaintate față de Alexandr Vernigora, și anume, pentru a confirma că cheltuielile de înmormântare a Liubei Vernigora, suportate de ultimul, au fost în sumă de 50000 de lei. La fel, nu este probat nici prejudiciul moral și nici cheltuielile de întreținere a Liubei Vernigora.

La data de 02 decembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Victor Ciubuc a declarat recurs împotriva deciziei din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a reiterat aceleași argumente care au fost susținute și în instanțele ierarhic inferioare, insistând asupra faptului că acestea nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea și au aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

A afirmat că, circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile sunt confirmate prin declarațiile martorilor Raisa Pisica, Manoil Tonu și Vasile Lașcu, precum și prin certificatul nr. 760 din 08 aprilie 2009, eliberat de Primăria sat. Bardar, rl. Ialoveni, care

atestă că a avut grijă de Liuba Vernigora și a suportat cheltuieli pentru întreținerea acesteia, inclusiv și pentru înmormântare și mesele de pomenire.

A specificat că, potrivit informației Biroului Național de Statistică minimul de existență în anul 2006-2009 pentru pensionari a constituit în mediul 1000 de lei/lună. Respectiv, având în vedere că a întreținut-o pe Liuba Vernigora mai mult de 9 ani, a suportat cheltuieli de întreținere aproximativ - 108000 de lei (9 ani x 12 luni = 108 luni; 108 luni x 1000 de lei/lună = 108000 de lei).

A subliniat că, până în prezent nu a păstrat careva înscrisuri care să probeze mărime cheltuielilor suportate pentru înmormântarea defunctei Liuba Vernigora, însă potrivit informației ÎM „Combinatul Servicii Funerare” publicate în mass-media taxa pentru un loc de veci este de 4500 de lei, plata pentru înmormântare - 1050 de lei, săpatul gropii – 1268 de lei, iar celelalte servicii funerare variază în funcție de model, material. Potrivit secției pompe funebre a serviciilor funerare, costul unui sicriu începe de la 568 de lei și până la 20000 de lei. Cea mai simplă cruce costă 120 de lei, iar prețul coroanelor variază de la 140 de lei și până la 1200 de lei. Transportarea defunctului depinde de distanță și începe de la 418 de lei. Slujba pentru înmormântare începe de la 500 de lei, 24 de podurele aproximativ 1000 de lei, căldare cu vin și căldarea pentru apă - 500 de lei, masa de pomenire pentru o persoană începe de la 100 de lei și ajunge la 350 de lei (respectiv 100 lei x 100 persoane = 10000, conform informației unui reprezentant al Companiei de servicii funerare Ritus -AV).

A punctat că, cheltuieli suportate de el sunt clasificate în cheltuieli de întreținere și înmormântare ale defunctei Liuba Vernigora în sumă totală de 150000 de lei (procurarea hranei, îmbrăcămintei, medicamente, serviciilor comunale, sicriului, pomenilor, colacilor, produselor alimentare, cheltuieli suportate la biserică și cheltuieli de transport etc.) și care urmează a fi încasate prin prisma art. 1551 Cod civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 09 octombrie 2018, iar recurentul a declarat recurs la data de 02 decembrie 2018.

Astfel, recursul, declarat la data de 02 decembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Victor Ciubuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Victor Ciubuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Victor Ciubuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Victor Ciubuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru